

[Energiministeren]

for mig at se ret godt i tråd med den praksis, der har været anvendt på sammenlignelige områder i markedsudvalget. Der er ikke en fuldstændig parallel, når jeg nævner markedsudvalget – det ville være en misforståelse at tro, at det er sådan, det hele skal foregå – men der er det på visse punkter.

Så vil jeg i forlængelse af dette sige noget om lovforslagets karakter af rammelov. Jeg har opfattet de forskellige indlæg sådan, at der faktisk er en reel, en saglig forståelse af, at det nødvendigvis må være en rammelov. Jeg har forsøgt i selve lovtæksten, i det omfang det er fundet hensigtsmæssigt, at få de forskellige kriterier præciseret, at få de hensyn og overvejelser, der på de forskellige problempunkter skal foretages, lagt fast, sådan at den handlefrihed og fleksibilitet, der er, bliver defineret inden for visse rammer. Det kommer til at se ud, som om ministeren kan gøre dit og dat, men det betyder modsætningsvis, at der så er andre ting, han eller hun ikke vil kunne gøre. Der er jo en begrænsende virkning i, at man får skrevet, hvor meget der kan gøres.

Alt dette kunne været grebet an meget, meget simpelt. Jeg skal erindre om, at selve lovgrundlaget for udviklingen i Norge har været nogle ganske få paragraffer, som man så gradvis har fyldt forskellige bestemmelser på. I virkeligheden er retstilstanden blevet til runde for runde med udgangspunkt i de faktiske vilkår. Her lægger vi altså på lovplan an til en – i forhold til, hvad der kommer til at foregå – temmelig omfattende regulering rent forvaltningsmæssigt.

Hr. Arne Christiansen var inde på, at det jo er et samlet lovkompleks, der er tale om. Det gælder rørledningsloven, dette lovforslag og hele det aftalesæt, som er blevet drøftet i folketinget for nylig. Det er rigtigt. Det er selvfølgelig et samlet hele, for de forskellige spørgsmål er blevet forhandlet sammen og hænger sammen i kraft af den stilling, der er blevet taget.

Fru Annelise Gotfredsen konstaterede meget rammende, at det er helt nyt for Danmark at have en sådan tidssvarende lovmæssig regulering af aktiviteterne. Det var den betragtning, jeg også gav udtryk for under min redegørelse for et stykke tid siden, da jeg sagde, at fremtiden er begyndt på Danmarks sokkel. Vi tager et stort skridt med

hensyn til at få skabt baggrund for en moderne forvaltning.

Fru Annelise Gotfredsen udtrykte bekymring for, om der nu er en sådan balance i tingene, at olieselskaberne fortsat vil være interesserede i at gå ind. Det er simpelt hen ikke sagligt muligt i dag at vurdere det. Det kommer an på de forskellige elementer. Hvis vi siger, der indgår 20 forskellige størrelsesordener i en samlet opstilling af vilkårene, så gælder der ét, hvis man lægger sig på et maksimum på 20 krav, og noget andet, hvis man lægger sig på et minimum. Derfor kan man sagligt i denne hellige stund ikke ud fra en eller anden fornemmelse sige, hvad olieselskaberne vil eller ikke vil.

Men det er givet, at uanset hvad vi gør, er vi efter visse olieselskabers mening langt ovre på den anden side med hensyn til, hvad det er rimeligt at kræve af dem. Det er oplagt, og det vil vi få at vide gentagne gange, når vi drøfter det med olieselskaberne, og når vi skal varetage samfundets interesser. Det afgørende er, at vi får skabt muligheden for at operere på en sådan måde, at vi når til en balance. Hidtil har situationen efter min mening ikke været rimeligt balanceret.

Så mener fru Annelise Gotfredsen, at § 8 om statsvirksomhed er uklar, og at begreberne »rimelig markedspris« og »virksomhed« er uklare. Jeg forstod da udmærket fru Annelise Gotfredsen, da hun selv ganske få sekunder efter anvendte udtrykket »virksomhed«. Det gav ikke anledning til nogen som helst uklarhed, og det synes jeg heller ikke det gør i den måde, det er brugt på i teksten. Det er rigtigt, at olienævnet er opretholdt. Det er en hensigtsmæssig ordning, som jo ikke udelukker, at olieselskaber, der mener, at de ikke har fået en rimelig pris, vil kunne gå til en domstol efter en afgørelse i olienævnet. Det er jo ikke en endelig og definitiv afgørelse, der er tale om dér. Det er for at muliggøre, at sådanne stridigheder om prisen ikke kommer ind i en politisk sammenhæng, at man har et sådant organ. Vi har vel på forhånd ingen interesse i at svække samfundet økonomisk, når det drejer sig om disse ting, eller for så vidt angår nye bevillingshavere, nye rettighedshavere, som vi jo ikke skylder noget på forhånd.

Fru Annelise Gotfredsen var inde på spørgsmålet om tilsynets adgang til alle dele af en virksomhed og spurgte, om det er no-